

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Štefana Micháliku a sudcov JUDr. Petra Hatalu a JUDr. Daniela Hudáka na neverejnom zasadnutí konanom 03. júla 2013 v Bratislave v trestnej veci obžalovaného **P. M. a spol.** pre zločin založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Tr. zák. a iné, o sťažnosti obžalovaného J. V. proti uzneseniu Špecializovaného trestného súdu v Pezinku zo 06. júna 2013, sp. zn. PK-1T 2/2013, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sťažnosť obžalovaného J. V. **sa z a m i e t a.**

O d ô v o d n e n i e

Špecializovaný trestný súd v Pezinku uznesením zo 06. júna 2013, sp. zn. PK-1T 2/2013, rozhodol o tom, že podľa § 72 ods. 1 písm. b/ Tr. por., § 79 ods. 3 Tr. por. žiadosť obžalovaného J. V. o prepustenie z väzby na slobodu zamietla (**I.**), podľa § 72 ods. 1 písm. b/ Tr. por., § 80 ods. 1 písm. b/, ods. 2 Tr. por. písomný sľub obžalovaného na nahradenie väzby neprijíma (**II.**) a zároveň podľa § 72 ods. 1 písm. b/ Tr. por., § 81 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. por. neprijíma ani ponuku matky obžalovaného E. V. na nahradenie väzby zložením peňažnej záruky (**III.**).

Proti tomuto uzneseniu - všetkým jeho výrokom - zahlásil obžalovaný J. V. hneď po jeho vyhlásení sťažnosť, ktorú neskôr sám aj bližšie písomne zdôvodnil (zväzok č. XXI, č. l. 5958, 5991-5996 spisu).

Uviedol, že žiadosť o prepustenie z väzby podal vzhľadom na výrazne zmenenú dôkaznú situáciu, ktorá vyplynula jednak z jeho rozsiahlej výpovede z 11. apríla 2013, ale predovšetkým z výsluchov svedkov a poškodených na hlavnom pojednávaní, ktorí jeho výpoveď jednoznačne podporili. Následne sa pomerne podrobne venoval jednotlivým týmto výpovediam, pričom zdôraznil, že práve takúto radikálnu zmenu dôkaznej situácie je treba

brat' do úvahy aj ako výnimočné okolnosti v zmysle § 81 ods. 1 Tr. por. potrebné pre prijatie záruky. Akákoľvek obava z konania uvedeného v § 71 ods. 1 písm. c/ Tr. por. je v jeho prípade čisto hypotetická, a to aj s poukazom na ten fakt, že mu doteraz mu nebola preukázaná žiadna trestná činnosť. Pred vzatím do väzby viedol riadny život, študoval na strednej škole, popri škole brigádoval a hrával tiež aktívne hokej. Žije v usporiadanej rodine so silným citovým zázemím a so svojho družkou má v pláne si založiť vlastnú rodinu.

Z dôvodov vyššie uvedených preto obžalovaný navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 194 ods. 1 písm. a/ Tr. por. napadnuté uznesenie zrušil, ponúkanú peňažnú záruku prijal a prepustil ho z väzby na slobodu, príp. aby tak vykonal Špecializovaný trestný súd po tom, čo mu nariadi najvyšší súd podľa § 194 ods. 1 písm. b/ Tr. por.

Najvyšší súd Slovenskej republiky na podklade podanej sťažnosti podľa § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť ako i konanie týmto výrokom predchádzajúce a zistil, že podaná sťažnosť **nie je dôvodná.**

Z obsahu predloženého spisového materiálu vyplýva, že 21. januára 2013 podal prokurátor Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky pod sp. zn. VII/2 Gv 76/11, na Špecializovaný trestný súd v Pezinku obžalobu o. i. aj na obžalovaného J. V., a to pre zločin založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Tr. zák. (**skutok 1/**), obzvlášť závažný zločin obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 ods. 1, ods. 2 písm. b/, ods. 4 písm. c/ Tr. zák. s poukazom na § 140 písm. c/ Tr. zák. a s poukazom na § 141 písm. a/ Tr. zák. a obzvlášť závažný zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 4 písm. c/ Tr. zák. s poukazom na § 141 písm. a/ Tr. zák. (**skutok 4/**) ako i obzvlášť závažný zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 4 písm. c/ Tr. zák. s poukazom na § 141 písm. a/ Tr. zák. (**skutok 5/**) na skutkovom základe tam bližšie uvedenom.

Ďalej je tiež zrejmé, že J. V. bol do väzby vzatý uznesením sudcu pre prípravné konanie Okresného súdu Bratislava I zo 14. augusta 2011, sp. zn. OTp 381/2011, v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave z 23. augusta 2011, sp. zn. 4 Tpo 62/2011, a to z dôvodu uvedeného v § 71 ods. 1 písm. c/ Tr. por., s tým, že lehota väzby mu začala plynúť 11. augusta 2011 a bude sa vykonávať v Ústave na výkon väzby Leopoldov.

Lehota trvania väzby bola obžalovanému dvakrát predĺžovaná. Najskôr uznesením sudcu pre prípravné konanie Špecializovaného trestného súdu z 22. februára 2012, sp. zn. Tp 7/2012, ktoré bolo na podklade podaných sťažností potvrdené uznesením najvyššieho súdu z 29. februára 2012, sp. zn. 4 Tost 6/2012 (do 19. júla 2012), a neskôr uznesením sudcu pre prípravné konanie Špecializovaného trestného súdu z 29. júna 2012, sp. zn. Tp 60/2012, v spojení s uznesením najvyššieho súdu z 11. júla 2012, sp. zn. 2 Tost 20/2012 (do 19. februára 2013).

Obžalovaný počas svojho väzobného stíhania viackrát žiadal o prepustenie z väzby na slobodu. Naposledy bola jeho žiadosť zamietnutá uznesením Špecializovaného trestného súdu z 28. januára 2013, sp. zn. PK-1T 2/2013, v spojení s uznesením najvyššieho súdu zo 6. februára 2013, sp. zn. 4 Tost 4/2013.

Na hlavnom pojednávaní konanom 6. júna 2013 obžalovaný J. V. prostredníctvom svojej obhajkyne Mgr. M. Č. opätovne požiadal o prepustenie z väzby na slobodu, príp. navrhol nahradiť jeho väzbu peňažnou zárukou ponúknutou zo strany jeho matky, či jeho písomným sľubom v zmysle § 80 ods. 1 písm. b/ Tr. por.

Podľa § 71 ods. 1 písm. c/ Tr. por. obvinený môže byť vzatý do väzby len vtedy, ak doteraz zistené skutočnosti nasvedčujú tomu, že skutok, pre ktorý bolo začaté trestné stíhanie, bol spáchaný, má znaky trestného činu, sú dôvody na podozrenie, že tento skutok spáchal obvinený a z jeho konania alebo ďalších konkrétnych skutočností vyplýva dôvodná obava, že bude pokračovať v trestnej činnosti, dokoná trestný čin, o ktorý sa pokúsil, alebo vykoná trestný čin, ktorý pripravoval alebo ktorým hrozil.

Podľa § 76 ods. 1 Tr. por. väzba v rámci základnej alebo predĺženej lehoty väzby v prípravnom konaní a väzba v konaní pred súdom môže trvať len nevyhnutný čas.

Podľa § 79 ods. 2, veta prvá Tr. por. policajt, prokurátor, sudca pre prípravné konanie a súd sú povinní skúmať v každom období trestného stíhania, či dôvody väzby trvajú, alebo či sa zmenili.

Podľa § 79 ods. 3 Tr. por. obvinený má právo kedykoľvek žiadať o prepustenie na slobodu. Ak v prípravnom konaní prokurátor takej žiadosti nevyhoví, predloží ju bez meškania so svojím stanoviskom a s návrhom na rozhodnutie sudcovi pre prípravné

konanie, o čom upovedomí obvineného a jeho obhajcu. O takej žiadosti sa musí bez meškania rozhodnúť. Ak sa žiadosť zamietla, môže ju obvinený, ak v nej neuvedie iné dôvody, opakovať až po uplynutí tridsiatich dní odo dňa, keď rozhodnutie o jeho predchádzajúcej žiadosti nadobudlo právoplatnosť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky preskúmal predložený spisový materiál a najmä s ohľadom na vyššie citované zákonné ustanovenia dospel k takému záveru, že súd prvého stupňa rozhodol v danom prípade správne a v súlade so zákonom, keď žiadosť obžalovaného J. V. o prepustenie z väzby na slobodu zamietol, pretože i podľa jeho názoru sú u menovaného dané všetky zákonné podmienky (tak formálne ako i materiálne) pre ďalšie trvanie väzby.

V prvom rade treba uviesť, že obžalovaný J. V. je aj naďalej dôvodne podozrivý zo spáchania viacerých trestných činov, pre ktoré bola na neho podaná obžaloba. Nemožno súhlasiť s tým jeho tvrdením, že na hlavnom pojednávaní nastala taká radikálna zmena dôkaznej situácie, ktorá v podstate jeho vinu vyvracia, resp. že by vykonané dôkazy svedčali jednoznačne v jeho prospech.

V súvislosti s väzobným rozhodovaním sa dôkazy nevyhodnocujú takým spôsobom, ako je tomu pri meritórnom rozhodovaní. Postačuje tu, ak doteraz zistené skutočnosti nasvedčujú tomu, že skutky, pre ktoré bolo začaté trestné stíhanie, boli spáchané, napĺňajú znaky konkrétnych trestných činov a existuje dôvodné podozrenie, že tieto spáchal popri iných aj obžalovaný J. V.. Dôvodnosť podozrenia musí byť pritom zároveň v danom štádiu konania vyššia ako tomu bolo na začiatku, avšak i táto podmienka je v danom prípade splnená. Uvedeným konštatovaním potom súdy v žiadnom prípade neprejudikujú vinu obžalovaného a nedochádza tým ani k žiadnemu neprípustnému zásahu do zásady prezumpcie neviny.

Čo sa týka konkrétnych skutočností, opodstatňujúcich obavu z konania uvedeného v § 71 ods. 1 písm. c/ Tr. por., tak tu upozorňuje tunajší súd predovšetkým na povahu stíhanej trestnej činnosti, jej závažnosť a organizovaný charakter, ale tiež i na osobu samotného obžalovaného. V súvislosti s pretrvávajúcou dôvodnou obavou, že by obžalovaný J. V. po prepustení z väzby na slobodu mohol pokračovať v páchaní úmyselnej trestnej činnosti obdobného charakteru, a takto si privyrábať na svoje živobytie, sa pritom správne poukazuje

i na ten fakt, že v súčasnosti sa viacerí z členov zločineckej skupiny „S.“ pohybujú na slobode.

Súd sa v danom prípade dôsledne riadil ustanovením § 79 ods. 2, veta prvá Tr. por., skúmal danosť väzobných dôvodov vzhľadom na aktuálne štádium konania a zistil, že od posledného väzobného rozhodnutia v danej veci nenastala žiadna taká zásadná zmena, v dôsledku ktorej by bolo možné hovoriť o zániku dôvodu tzv. preventívnej väzby u obžalovaného J. V., resp. ktorá by odôvodňovala jeho oslabenie.

Pokiaľ ide potom o tú časť napadnutého rozhodnutia týkajúcu sa ponúknutých náhrad väzby - a to či už ide o písomný sľub obžalovaného alebo peňažnú záruku ponúknutú matkou obžalovaného - tak ani tu napokon nemožno nič vytknúť Špecializovanému trestnému súdu.

Rovnako totiž ani najvyššiemu súdu nie sú vzhľadom na osobu obžalovaného resp. povahu prejednávaného prípadu známe žiadne také „výnimočné okolnosti prípadu“, ktoré zákon vzhľadom na stíhanie pre obzvlášť závažný zločin v predmetnom prípade vyžaduje (§ 80 ods. 2 Tr. por., § 81 ods. 1 Tr. por.). Správne teda nebol akceptovaný ani jeden z návrhov na nahradenie väzby u obžalovaného J. V..

A keďže na záver Najvyšší súd Slovenskej republiky nezistil žiadne pochybenie súdu ani v súvislosti s rešpektovaním zásady prednostného a urýchleného konania vo väzobných veciach v zmysle § 2 ods. 6 Tr. por., rozhodol tak, ako je uvedené v enunciiate tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 03. júla 2013

JUDr. Štefan M i c h á l i k, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia : Ing. Alžbeta Kóňová